

[Arbejdsministeren]

henblik på ad denne vej at kunne opnå produktivitetsfordele.

Jeg er overbevist om, at denne modernisering og effektivisering kan fortsætte. I denne forbindelse skal man også være opmærksom på, at tilsynet blot er en af flere aktører, der har til opgave at forbedre arbejdsmiljøet. Virksomhederne, de ansatte og organisationerne m.v. har ifølge arbejdsmiljøloven en meget betydelig rolle i dette arbejde. Man kan derfor ikke isoleret se på Arbejdstilsynets bemanning, hvis man skal vurdere, om arbejdsmiljøopgaven løses forsvarligt. Bl.a. i forbindelse med opfølgningen af regeringens folketingsredegørelse om arbejdsmiljø og vækst skal det undersøges, om samarbejdet mellem arbejdsmiljøets aktører kan effektiviseres.

I øvrigt skal jeg gøre opmærksom på, at i 1987 vil der ikke ske en reduktion i bemanningen i Arbejdstilsynet.

Jeg er overbevist om, at vi ikke bare kan fastholde et højt arbejdsmiljøniveau, men at dette niveau vedvarende kan forbedres.

Spm. nr. S 779

Til *arbejdsministeren* (5/3 87) af:

Poulsgaard (FP):

»Hvorfor er der ikke nedsat en tjenstemandsdomstol til bedømmelse af ansvaret for de mangler, som landsdommer Niels Larsen har konstateret vedrørende fejlagtigt udbetalte A-kassebeløb?«

Begrundelse

Bl.a. af landsdommer Niels Larsens ca. 2.000 sider store redegørelse fremgår det, at skattemynderne er blevet berøvet milliardbeløb, fordi A-kasserne har fået udbetalt alt for meget og kun har svaret latterlig små renter.

Folketingets behandling af sagen har jo medført, at flertalspartierne har hvidvasket deres egne skiftende arbejdsministre.

Herefter når man frem til den ganske vist utiltalende situation, at det må have været embedsmændene, der har svigtet. Selvfølgelig kan man anstændigvis ikke blot feje hele skandalen ind under gulvtæppet, men man må herefter gå i gang med at undersøge, hvordan embedsmændene har kunnet foretage forskudsmæssige udbetalinger til A-kasserne uden lovhjælp med store rentetab for

staten til følge og uden effektivt at afsløre, hvordan A-kasserne sløsedede med at anvende offentlige midler til fordel for deres egne medlemmer.

Svar (16/3 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Den undersøgelse, som landsdommer Niels Larsen foretog på min forgængers anmodning, havde alene til hensigt at klarlægge handlingsforløbet vedrørende statens forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløshedskasserne i perioden 1970–83. I forbindelse hermed skulle det søges oplyst, om der ved sagens behandling kunne konstateres fejl eller forsømmelser.

Landsdommerens redegørelse, der kom i september 1984, påviser som nævnt i spørgsmålet ganske rigtigt, at der var begået en række fejl, men i overensstemmelse med kommissoriet gøres der i redegørelsen ikke forsøg på at placere ansvaret for disse fejl.

I opfølgning af redegørelsen vedtog Folketinget den 15. februar 1985 et beslutningsforslag, der opfordrede regeringen til at drage omsorg for nedsættelse af en kommissionsdomstol, der bl.a. skulle undersøge, om der kunne placeres ansvar hos nogle af de involverede embedsmænd.

Kommissionsdomstolen afgav beretning til justitsministeren i november 1985 og konkluderede bl.a., at der ikke fandtes tilvejebragt grundlag for at antage, at nogen af de ansvarlige embedsmænd havde gjort sig skyldig i fejl eller forsømmelser af en sådan karakter, at det ville kunne begrunde strafferetligt, disciplinært eller erstatningsretligt ansvar.

Beretningen blev af justitsministeren fremsendt til Folketinget, og Folketingets udvalg for forretningsordenen besluttede på dette grundlag at genoptage sagen. I udvalgets beretning af 30. maj 1986 noterer et flertal i udvalget sig kommissionsdomstolens ovennævnte konklusion.

Der har derfor ikke været grundlag for at indlede tjenstemandsag mod nogen af de involverede embedsmænd.

Spm. nr. S 780

Til *ministeren for offentlige arbejder* (5/3 87) af:

Poulsgaard (FP):